

[Korsgaard.]

at det konservative Parti ved Loven af 10. November indlagde sig stor Fortjeneste ved at faa Regeringen til at gaa ind paa den Linie at give Erstatning ligeligt til samtlige Produktioner og ikke blot til en lille Del af Landbrugsbefolkningen.

Bestemmelserne i Lovforslagets § 2 om den kommende Valutanotering er nye. Jeg haaber, det maa lykkes at gennemføre dem paa en Maade, der skaber Tilfredshed i saa vide Kredse som muligt i vort Land. Det er, saa vidt jeg kan se, en Ordning, det er blevet muligt at gennemføre paa Grund af den nye Handelsoverenskomst med vort vestlige Naboland.

Jeg haaber, at det Tilskud, der efter § 3 skal ydes til mindre Landbrug, kan rette noget paa den mindre gode økonomiske Tilstand, der hersker i de smaa og mindre Landbrug, som i høj Grad har baseret deres Eksistens paa Indkøb af Foderstoffer udefra, men jeg haaber samtidig, at det vil aabne Regeringens Øjne for, hvordan Forholdene egentlig stiller sig for Landbruget. Naar vi ved, at der inden for Landbruget eksisterer ca. 220 000 Brug, og vi i Henhold til Lovforslaget regner med, at ca. 170 000 af disse Brug skal have Tilskud til Kornindkøb, fordi de selv avler for lidt til at kunne opretholde den Eksport og den Besætning, de hidtil har haft, bliver der kun tilbage ca. 50 000 Brug, hvoraf man vel maa regne med, at de 30 000 saa nogenlunde kan klare sig selv, saa nogenlunde avler det, de selv bruger, hverken er Købere eller Sælgere. Man maa derfor gøre sig klart, at der i Virkeligheden kun er en Snes Tusind Brug, som avler mere Brødkorn eller Foderkorn, end der i Virkeligheden er Brug for i selve Bedriften. Det maa, synes jeg, kunne aabne alles Øjne for, at det, det i det kommende Aar drejer sig om, er at faa alle Brug, hvad enten de er store eller smaa, til at avle saa mange Foderenheder som muligt. Der er ingen, som ved, om det i det kommende Aar i det hele taget vil være muligt at skaffe Landet nogen Import af fremmede Foderstoffer. Der er desværre heller ingen, der ved, hvordan det kommende Aars Avl vil blive. Som Vejret er i Dag — Frosten er endnu ikke af Jorden —, er Ud-sigterne til en stor Høst desværre forringet.

Det er mit Haab, at Vejrforholdene snart vil arte sig til det bedre, at den Frost, der i Øjeblikket binder Jorden, og det Snevejr, vi i Øjeblikket har, snart maa være forbi, saa man kan komme til at arbejde i Jorden, kan faa tilsaaet saa tidligt som mu-

ligt i bekvem Jord; thi det er givet, at den tidlige Saaning i bekvem Jord normalt giver det største Høstudbytte. Jeg indrømmer, at Vejret har vi intet Herredømme over, men jeg henstiller til alle, som har med Landbrug at gøre, og som har Indflydelse paa Landbrugere, at de søger at gøre deres bedste for, at alle inden for Landbruget hver især gør deres til, at vi i det kommende Aar avler saa meget som muligt.

Jeg vil meget henstille til Regeringen, at man, naar Kornpriserne for det kommende Høstaar skal fastsættes, sørger for, at vi faar en ordentlig Kornpris, som giver fuld Dækning for det Merarbejde, den Merudgift, der er forbundet med at faa Jorden velbehandlet, at faa den kommende Avl saa stor som paa nogen Maade muligt. Alle, ikke alene Landbrugere, men ogsaa alle andre, er sikkert klar over, hvilken Betydning det har for Samfundet, om netop den Avl, som vi nu skal forberede Jorden til, bliver saa god og saa stor som paa nogen Maade muligt. De, der beskæftiger sig med Landbrug, ved, at man ved Hjælp af saadanne Afgrøder som Sukkerroer og Kartofler, naar Jorden egner sig til det, kan avle flere Foderenheder end gennem Korn. Jeg mener derfor, at der baade herfra og fra faglige Landbrugskredse bør rettes en Henstilling til Landbruget om, at man i saa vid Udstrækning som muligt gaar til Avl af disse Afgrøder, ikke alene for at avle flere Foderenheder, men ogsaa for derigenem at beskæftige flere Mennesker, idet Arbejdsløsheden jo sikkert til Sommer kan blive stor nok endda.

Samtidig synes jeg, at det Forhold, at kun 20 000 af de Brug, der er her i Landet, er kornsølgende, maa gøre Befolkningen opmærksom paa, at der maaske ligger en Fare i vedblivende at søge disse store og større Brug udstykket til smaa Brug, som ikke kan eksistere uden Indkøb af Korn og Foderstoffer. Man bør overveje, om man ikke allerede er gaaet vidt nok med den Udstykning, der hidtil har fundet Sted. Jeg indrømmer, at en Krigssituation som den nuværende selvfølgelig er den Situation, der stærkest trækker op, hvordan Indtjeningsmulighederne er for store Brug og for smaa Brug, men ingen tror vel, at denne Krigssituation bliver den sidste, vi skal opleve. Det skulde være mærkværdigt, om vi ikke, selv om den trækker sig i Lave, igen engang ad Aare kommer ind i en nogenlunde tilsvarende Situation. Naar jeg nævner det her, er det ikke, fordi jeg principielt er en Hader af Udstykning,